

Bilag 2.

DANSK SAMVIRKE

Den 23. februar 1970.

Foreningen skal herved tillade sig at forelægge følgende:

Ifølge loven om kildeskat beskattes også personer boende i udlandet, derunder udlandsdanske, af pensioner, livrenter og lignende indtægter, der oppebæres her fra landet.

Denne beskatning vil dog så nogenlunde udlignes, for så vidt de pågældende bor i lande, med hvilke Danmark har indgået dobbeltbeskatningstraktater.

Imidlertid har foreningen ved en lang række breve fra medlemmer, der er bosatte i lande, med hvilke Danmark ikke har indgået dobbeltbeskatningstraktater, bragt i erfaring, at den nævnte beskatning føles som et overraskende chok og en byrdefuld belastning, der for mange pensionister ganske har forrykket deres daglige udkomme.

For mange af disse udlandsdanske gælder det, at de ved pensionsalderen vælger at forblive i det land, hvor de har haft deres virke og tilbragt måske størstedelen af deres liv. Forholdet er nu det, at så længe de er i virksomhed og modtager lønning fra Danmark, bliver der ikke tale om dansk beskatning, men fra den dag, de som gamle går på pension, er de hjemfalden til en relativ hård kildeskat, hvortil de fleste steder kommer den lokale beskatning. For den almindelige retsbevidsthed virker en sådan beskatning helt urimelig.

Dernæst har mange sådanne udlandsdanske som selvpensionister eller som tillæg til pensionen investeret kapital i Danmark til sikring af deres gamle dage. Hvis sådan investering er sket i obligationer, sker beskatning ikke, men hvis investeringen er sket i renteforsikringer, bliver de genstand for en beskatning, der endog let kommer til at

ligge højere end den 30 pct. udbytteskat af aktier.

Det er vanskeligt at se det retfærdige i, at den udlandsdanske, der for år tilbage tegnede en renteforsikring til sikring af sig og sine nærmeste, skal stilles væsentlig dårligere end den, der valgte at sikre sig f. eks. ved køb af obligationer.

Denne beskatning af disse pensionister forekommer så meget mere urimelig, fordi den i virkeligheden er blevet til en forskelsbehandling sammenlignet med beskatningen af de udlandsdanske, der tilfældigvis er bosat i et land, hvor de kan nyde fordelene af en dobbeltbeskatningstraktat.

Endelig må det fremhæves, at den kategori af udlandsdanske, hvorom der her er tale, ikke har delagtighed i de goder, som gennem landets beskatning skal tilflyde befolkningen. For dem bliver det kun et spørgsmål om at betale.

Et synspunkt, som måske heller ikke må lades ude af betragtning, er det allerede foran berørte, at vore udlandsdanske hidtil har hjemsendt meget anselige kapitaler i udenlandsk valuta til anbringelse i Danmark. Men hvis de udlandsdanske med den ny lovgivning vil føle sig skattemæssigt efterstræbt fra moderlandet, vil sådanne investeringer formodentlig holde op af sig selv.

I denne forbindelse skal man ikke undlade også at henlede opmærksomheden på, at de udlandsdanske også bliver genstand for en forskelsbehandling med hensyn til aktieudbyttebeskatningen, eftersom udlandsdanske i lande med dobbeltbeskatningstraktat går fri, medens de andre må betale.

Det er foreningen bekendt, at der i de seneste år politisk er oparbejdet en alminde-